

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΟΡΔΑΝΙΑΣ

Τό Σάββατον, 15^{ην}/28^{ην} Ἰουλίου 2018, ἔλαβε χώραν ἡ ἐγκατάστασις τοῦ διὰ Συνοδικῆς ἀποφάσεως διωρισθέντος Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Βορείου Ἰορδανίας μέ ἔδραν τήν πόλιν Ἱρμπετ Ἀρχιμανδρίτου π. Ραφαήλ.

Ἡ ἐγκατάστασις αὕτη ἔλαβε χώραν εἰς θείαν Λειτουργίαν, τελεσθεῖσαν εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Ἱρμπετ, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρου, Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, τοῦ ἐγκαθισταμένου Ἀρχιμανδρίτου Ραφαήλ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν βορείῳ Ἰορδανίᾳ, τῶν ἐφημερίων τῆς πόλεως Ἱρμπετ Πρεσβυτέρου π. Ἀμπντάλλα καὶ Πρεσβυτέρου π. Ἰωάννου, τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς ἐνορίας ἀραβιστί καὶ ἑλληνιστί καὶ μετέχοντος πολλοῦ λαοῦ, προσευχομένου καὶ δεομένου ὑπὲρ τοῦ ἐγκαθισταμένου νέου ποιμένος αὐτῶν.

Πρὸς τὸν Ὁρθόδοξον λαὸν τοῦτον ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί, ὡς ἔπεται:

«Πρεσβύτερος τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ, ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ θεοῦ μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως, μὴδ' ὡς κατακυριεύσαντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου», (Α' Πέτρου 5, 1-3), παραγγέλλει τοῖς πρεσβυτέροις ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.

Ὅσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα π. Ραφαήλ,

Ἡ ἀγία καὶ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τήν ἐπὶ σειράν ἐτῶν εὐδόκιμον διακονίαν σου ἐν τῷ ἱερῷ προσκυνήματι τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου ἐν Βηθλεέμ, ὡς καὶ τήν μετὰ θείου ζήλου ποιμαντικὴν σου δραστηριότητα, ἣν ἀνέπτυξας, διωρίσατο ὑμᾶς τῇ Ἡμετέρᾳ Πατριαρχικῇ καὶ Πατρικῇ εἰσηγήσει Πατριαρχικόν Ἐπίτροπον ἐν τῷ βορείῳ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς Ἰορδανίας μέ ἔδραν τήν μεγαλόπολιν Ἱρμπετ.

Τήν νέαν ταύτην ποιμαντικὴν διακονίαν ἐν τῷ ἀμπελῶνι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας παμμήτορος τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας, καλεῖσαι νά ἀναλάβῃς ἀκούων εἰς τοὺς λόγους τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου λέγοντος «καὶ τίς ὁ κακώσας ὑμᾶς, ἂν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε;», (Α' Πέτρ. 3,13).

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι «ὁ μὲν θερισμός πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι», (Ματθ. 9,37) ἀφ' ἑνός· «καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου συμπνίγει τὸν λόγον [τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου] καὶ ἄκαρπος γίνεται», (Ματθ. 13,22) ἀφ' ἑτέρου, ὡς καταδεικνύουν καὶ τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν.

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ἔχουσα πρῶτον αὐτῆς Ἱεράρχην, τὸν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ χειροτονηθέντα, ἅγιον ἀπόστολον Ἰάκωβον

τόν Ἀδελφόθεον καί λαχοῦσα τόν κλῆρον τῆς πνευματικῆς αὐτῆς δικαιοδοσίας ἐν τῇ Γῇ τῆς Ἐπαγγελίας ἐκατέρωθεν τῶν ρείθρων τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, οὐκ ἐπαύσατο εὐαγγελίζεσθαι τήν σταυρικὴν καί κενωτικὴν καί θυσιαστικὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἀκούουσα καί πάλιν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου λέγοντος· «εἰς τοῦτο γάρ ἐκλήθητε, ὅτι καί Χριστός ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδέ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι Αὐτοῦ, ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδῶρει, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει παρεδίδου δέ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι Αὐτοῦ ἐπὶ τό ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε, (Α΄ Πέτρ. 2, 21-24).

Ἀδιάψευστα μαρτύρια καί τεκμήρια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἀποτελοῦν τὰ εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς εὐλογημένης γῆς τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας φυλασσόμενα διὰ μέσου τῶν αἰώνων καί τὰ νῦν ἀναδεικνυόμενα Ἑλληνορθόδοξα μνημεῖα ὡς καί αἱ ζῶσαι Χριστιανικαί καί δὴ Ἑλληνορθόδοξοι Κοινότητες, αἱ ὁποῖαι ἀπολαμβάνουν τοῦ σεβασμοῦ τῆς θρησκευτικῆς αὐτῶν ταυτότητος, ἀλλὰ καί τῆς πλήρους ἐλευθερίας ἐξασκήσεως τῶν λατρευτικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην μαρτυροῦν οἱ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ (Ἱρμπετ) καί τοῖς περιχώροις αὐτῆς διαβιοῦντες, Χριστιανοὶ ἐν ἀρμονίᾳ τῶν ἑτεροθρήσκων συμπολιτῶν αὐτῶν.

Ἡ γεναρά Ἀγιοταφίτικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης, ἡ ἀναδειχθεῖσα ὑπὸ τῆς θείας προνοίας φύλαξ καί λειτουργὸς τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων καί διάκονος τοῦ Χριστιανικοῦ ποιμνίου ἡμῶν συνεχίζει τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς, στοιχοῦσα εἰς τό τοῦ θείου Παύλου παράγγελμα τῷ μαθητῇ αὐτοῦ Τιμοθέῳ λέγοντος: «σύ δέ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον», (Β΄ Τιμ. 4,5).

Σύ δέ λοιπόν, πάτερ Ραφαήλ, γνήσιον τέκνον τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος πληροφόρησον, δηλαδή φέρε εἰς πλήρες καί αἷσιον πέρας, τῆς διακονίας, ἡ ὁποία σοῦ ἀνετέθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Πολλαπλασίασον τό ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δοθέν σοι τάλαντον τοῦ οἰκονόμου τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ, συνεχίζων τό θεάρεστον ποιμαντικόν ἔργον τοῦ προκατόχου τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, «τύπος γινόμενος τοῦ ποιμνίου», (Α΄ Πέτρ. 5,3).

Τοὺς δέ συμπρεσβυτέρους σου τίμησον «ὡς συνέδριον θεοῦ καί σύνδεσμον τῶν ἀποστόλων» (Ἀγ. Ἰγνάτιος) «Ἱερωσύνη γάρ ἐστὶ, τό πάντων ἀγαθῶν ἐν ἀνθρώποις ἀναβεβηκός· ἥς ὁ καταμανεὶς, οὐκ ἄνθρωπος ἀτιμάζει, ἀλλὰ θεόν καί Χριστόν Ἰησοῦν, τόν πρωτότοκον καί μόνον τῇ φύσει τοῦ Πατρός Ἀρχιερέα. Πάντα οὖν ὑμῖν μετ'εὐταξίας ἐπιτελείσθω ἐν Χριστῷ. Οἱ λαϊκοὶ τοῖς διακόνοις ὑποτασσέσθωσαν. Οἱ διάκονοι τοῖς πρεσβυτέροις· οἱ πρεσβύτεροι τῷ Ἐπισκόπῳ· ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Χριστῷ, ὡς αὐτός τῷ Πατρί», παραγγέλλει ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος. (ΒΕΠ, τόμος 2^{ος} σελίς 315).

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐν Χριστῷ εὐταξίαν συνιστᾷ ἡ μέριμνα τοῦ Πνευματικοῦ Ποιμένος καί μάλιστα τῶν προεστώτων Πρεσβυτέρων, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ θεῖος Παῦλος λέγει «τό δέ καλόν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γάρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι. Ἄρα οὖν ὡς καιρόν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τό ἀγαθόν πρὸς πάντας, μάλιστα δέ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως», (Γαλ. 6, 9-10).

Εἰς τοῦτο πράγματι διεκρίθησαν πάντες οἱ ἅγιοι καί δὴ μάρτυρες τῆς ἀγάπης

τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἡ σήμερον τιμωμένη ἁγία μάρτυς Ἰουλίττα μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κηρύκου, οἵτινες ἀνεδείχθησαν «ἀστέρες φαιδροὶ ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, φωταγωγοῦντες τὴν γῆν τοῖς θαύμασιν αὐτῶν» κατὰ τὸν μελωδόν.

Αὐτοὺς καὶ ἡμεῖς ἱκετεύσωμεν, ἵνα πρεσβεύουσιν μετὰ τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν δωρηθῆναι ὑμῖν, πάτερ Ραφαήλ, Πνεῦμα ἡγεμονικόν καὶ Ποιμαντικόν, ἡμῖν δέ ἔλεον καὶ εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ δέ σεβαστῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Ἀμπντάλλα σὺν τῷ οἴκῳ Αὐτοῦ καὶ τῷ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς φιλτάτης ἡμῶν Ἰορδανίας δύναμιν, ὑγιείαν κατ' ἅμφω καὶ μακροήμερευσιν ἐπ' ἀγαθῷ πάντων τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ταύτης καὶ ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεως τῶν ἱερῶν τόπων καὶ δὴ τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ, τῶν τελούντων ὑπὸ τὴν Βασιλικὴν Αὐτοῦ κουστωδίαν.

Καὶ νῦν, Ὁσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα Πάτερ Ραφαήλ, λάβε τὸν Τίμιον τοῦ Κυρίου Σταυρόν, τὸ ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, ἵνα ἐν αὐτῷ καὶ δι' αὐτοῦ κατευθύνῃς τὰ βήματα τοῦ ποιμνίου σου πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, Ἀμήν”.

καὶ ἀντεφώνησε ὁ Πατριαρχικὸς Ἐπιτροπος Ἀρχιμανδρίτης Ραφαήλ ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα.

Ἐκ μέρους τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μέ αἰσθήματα βαθείας τιμῆς, ὁ φειλομένου σεβασμοῦ καὶ πνευματικῆς χαρᾶς Σᾶς ὑποδεχόμεσθε σήμερα στοῖ Ἱρμπεντ, τὴν ἔδρα τῆς Πατριαρχικῆς Περιφερείας Βορείου Ἰορδανίας μέ τό Εὐαγγελικό «Εὐλογημ ἔνος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου» καὶ μέ τούς λόγους τοῦ μεγαλοφωνωτάτου προφήτου Ἠσαΐου:

«Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τά ἀγαθά».

Ἡ παρουσία Σας ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς μεγάλη εὐλογία, διότι ἔρχεσθε ἀπὸ τὴν ἁγία πόλη τῆς Ἱερουσαλὴμ κομίζοντάς μας τὴν χάρη καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου καὶ ὅλων τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τῆς Ἀγίας Γῆς. Ἡ εὐλογημένη παρουσία Σας μᾶς ἐνδυναμώνει, μᾶς στηρίζει καὶ παράλληλα δηλώνει τὴν ἐνότητα τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Μακαριώτατε, ἐξομολογητικῶς σᾶς ἀναφέρω, ὅτι ὑπακούοντας στή σεπτὴ ἐντολή Σας κατόπιν καὶ ἀποφάσεως τῆς περὶ Ὑμᾶς Ἱερᾶς Συνόδου ἦλθα στὸν εὐλογημένο αὐτό τόπο ἐπαναλαμβάνοντας τούς λόγους τοῦ Χριστοῦ «διακονῆσαι αὐτός ἐλήλυθα».

Ἦλθα γιὰ νὰ διακονήσω τό μυστήριον τῆς σωτηρίας τοῦ ποιμνίου καὶ νὰ προσφέρω ἀπλόχερα τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ἦλθα γιὰ νὰ ζήσω τίς χαρές καὶ τίς λύπες τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῆς ἐλεύσεώς μου στὸν εὐλογημένο αὐτό τόπο αἰσθάνθηκα οἰκεῖος. Βρῆκα πόρτες καὶ καρδιές ἀνοιχτές. Βρῆκα εὐλογημένους ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀθορύβως ἀγωνίζονται γιὰ τό καλὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ποιμνίου καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή μέ ἀγκάλιασαν καὶ μέ περιέβαλλαν μέ ἀγάπη. Βρῆκα εὐλαβεῖς ἀνθρώπους πού σέβονται καὶ τιμοῦν τὸν ἱερό κλῆρον. Κυρίως ὅμως βρῆκα παιδιά, νέους καὶ νέες πού ἀγαποῦν τὸν Χριστό καὶ τὴν Ἐκκλησία Του. Αὐτό τὸν ἱερό κλῆρον καὶ τὸν περιούσιον λαὸ τοῦ Θεοῦ, Μακαριώτατε, ἦλθα γιὰ νὰ διακονήσω

καί θά εἶμαι δίπλα του καί θά προσεύχομαι ὁ θεός νά τοῦ χαρίσει ὑγεία, δύναμη καί κάθε ἀγαθό.

Αὕτῃ τήν ἱερή στιγμή καί ἐνώπιόν Σας τούς καλῶ ὅλους νά ἐργασθοῦμε ἀπό κοινοῦ, γιά τήν δόξα τοῦ θεοῦ καί τῆς ἁγίας Του Ἐκκλησίας. Καλῶ τούς Ἱερεῖς, τά μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας Συμβουλίων, τούς Ἱεροψάλτες μας, τούς λαϊκοὺς συνεργάτες τῆς Ἐκκλησίας, ἄνδρες καί γυναῖκες, τούς ὑπευθύνους τῆς Νεότητος καί τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, τούς Προσκόπους καί ὅλους, ὅσοι ἐργάζονται στήν Ἐκκλησία καί τούς παρακαλῶ μέ τόν ἴδιο ζῆλο νά συνεχίζουν τό ἔργο τους.

Ὅλοι μέσα στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά συμμετέχουν καί νά ἀξιοποιῶνται μέ τά χαρίσματα πού τούς ἔχει δώσει ὁ θεός. Μαζί τους γίνεται σήμερα μιά νέα ἀρχή στή διακονία τῆς Περιφερείας μας. Μόνος μου δέν θά μπορέσω νά κάνω τίποτε. Ὅλοι μαζί θά κάνουμε ὅ,τι μπορούμε. Γι' αὐτό τούς θέλω μαζί μου Κληρικούς καί λαϊκοὺς συνεργάτες τῆς Ἐκκλησίας, ζητῶ τίς προσευχές τους καί τή συναντίληψη, τή συνδρομή καί τή συνεργασία.

Αἰσθάνομαι βαθύτατη τήν ἀνάγκη, νά ἀπευθύνω θερμές εὐχαριστίες πρὸς ὅλους, ὅσοι βρίσκονται σήμερα στὸν ἱερό αὐτόν χῶρο τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Πρὸς τούς ἁγίους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ὑπεβλήθησαν στὸν κόπο νά ἔρθουν γιά νά συμμετάσχουν στήν ἑναρξη τῆς νέας μου διακονίας. Τούς ἱερεῖς, τίς χορωδίες, τούς νέους καί τίς νέες, τούς προσκόπους καί ὅλους ἐσᾶς, σᾶς εὐχαριστῶ καί σᾶς παρακαλῶ νά προσεύχεστε γιά τήν ἀναξιότητά μου.

Ἐπίσης θέλω νά εὐχαριστήσω ὅλες τίς ὑπηρεσίες ἀσφαλείας, οἱ ὁποῖες συμμετέχουν μαζί μας ἀπό νωρίς τό πρωί. Καί δοξάζουμε τό θεό γιά τήν εὐλογία τῆς ἀσφαλείας στήν εὐλογημένη πατρίδα μας, ὀφειλομένη στή σοφὴ Χασιμιτική ἡγεσία ὑπὸ τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν Βασιλέα Ἀμπντουλλάχ Μπίν Ἀλ Χουσάϊν.

Μακαριώτατε.

Ἰδιαίτερως Σᾶς εὐχαριστῶ ἀπὸ τά βάθη τῆς καρδιάς μου, γιά τήν ἐμπιστοσύνη Σας στό πρόσωπό μου, γιά τίς πατρικές Σας συμβουλές, γιά τήν στοργικὴ Σας ἀγάπη καί Σᾶς παρακαλῶ πολὺ νά προσεύχεσθε νά ἐπιτελῶ τά καθήκοντά μου μέ φόβο θεοῦ.

Ζητῶ τήν Πατριαρχικὴ Σας εὐλογία καί υἱϊκῶς ἐκ βαθέως εὐχομαι ὁ Τριαδικός θεός νά Σᾶς χαρίζει ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἀκαταπόνητη ὑγεία, μέ θερμουργό πίστη καί Σταυροαναστάσιμο φρόνημα, ὥστε, καθοδηγούμενος ἀπὸ τό Ἅγιο Πνεῦμα, νά ὀδηγεῖτε τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τοῦ παλαιφάτου Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων σέ διαρκῆ πνευματικὴ καρποφορία καί νά ἀκτινοβολεῖτε στή σύγχρονη ἐποχὴ τό Φῶς τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως”.

Ἄμα τῇ ἀπολύσει, ὁ λαός λαβὼν τό ἀντίδωρον ἡσπάσθη τήν χεῖρα τοῦ Μακαριωτάτου.

Ἦκολούθησε συγκέντρωση εἰς τήν αἵθουσαν διὰ τό κέρασμα.

Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη μεσημβρινὴ τράπεζα εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου. Διαρκούσης τῆς τραπέζης ταύτης ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως ἑλληνιστί:

«Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος ἀποστυγνοῦντες τό πονηρόν κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, τῇ

φιλαδελφεία εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι», (Ρωμ. 12, 9-10). μηδενί κακόν ἀντί κακοῦ ἀποδιδόντες· προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· εἰ δυνατόν, τό ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες (Ρωμ. 12, 17-18), παραγγέλλει ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἀγαπητοί καί Σεβαστοί Πατέρες καί ἀδελφοί,

ἀξιότιμοι κυρίαί καί κύριοι,

Εὐχαριστοῦμεν τόν ἅγιον καί πανοικτίρμονα θεόν, ὁ Ὑποῖος μᾶς ἡξίωσεν νά τελέσωμεν τήν θεϊαν λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐπὶ τῇ εὐλογημένῃ ταύτῃ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ νέου Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Ἐπιτρόπου, ἐν τῇ μεγαλουπόλει τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας Ἱρμπετ, καί τῶν περιχώρων, Ὀσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Ραφαήλ.

Χαιρόμεθα ἰδιαιτέρως, διότι ἡ ποιμαντική φροντίς καί μέριμνα τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐν τῇ πνευματικῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτοῦ ἐκατέρωθεν τῶν ρεϊθρων τοῦ Ἰορδάνου συνεχίζεται ἄνευ τινός προσκόμματος. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τήν ἐλευθέραν ἄσκησιν τῶν θρησκευτικῶν καί λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων, τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουσιν ὅλοι αἱ θρησκευτικάί καί δῆ Χριστιανικά Κοινότητες ἐν τῷ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς Ἰορδανίας.

Ἡ ἀποστολή τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου, δηλονότι τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, ἐρείδεται ἐπὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου λέγοντος: «Ἀγαπήσεις Κύριον τόν θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καί ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καί ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου» καί «ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν», (Ματθ. 22, 37-39).

Ὁ ἀγαπῶν τόν θεόν «ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ» δέν δύναται παρά νά ἀγαπᾷ καί τόν πλησίον αὐτοῦ, δηλαδή τόν συνάνθρωπόν του, ὡς κηρύττει καί ὁ θεῖος Παῦλος: «Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· εἰ δυνατόν τό ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες», (Ρωμ. 12,18).

Τήν μετὰ πάντων τῶν ἀνθρώπων εἰρήνευσιν εὐαγγελίζονται καί κηρύττουν τά Πανάγια Προσκυνήματα, τά ὁποῖα μετ' αὐτοθυσίας καί αὐταπαρνήσεως διακονεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων τό μοναστικόν τάγμα τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ συμβολή τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου μετὰ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς αὐτοῦ Ἀδελφότητος, τόσον εἰς τήν διαφύλαξιν τῶν ἁγίων Τόπων ὡς τόπων λατρείας καί προσευχῆς, ὅσον καί εἰς ἁρμονικὴν συνύπαρξιν Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων καί γενικώτερον τῶν πιστῶν τῶν Ἀβραμιαίων θρησκειῶν ἀναγνωρίζεται ὑπό πάντων, ἰδιαιτέρως δέ ὑπό τοῦ σεβαστοῦ ἡμῖν Βασιλέως τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Ἱμπν Χουσεῖν τοῦ Β', ὑπό τήν ἐπιτήρησιν (custody), τοῦ ὁποίου τελοῦν τά ἐν Ἱεροσολύμοις ἱερά Προσκυνήματα Ἰσλαμικά καί Χριστιανικά.

Ἡμεῖς ἀκούοντες εἰς τούς λόγους τοῦ σοφοῦ Παύλου: «τά τῆς εἰρήνης διώκωμεν καί τά τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους», (Ρωμ. 14,19), προέβημεν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τόν διορισμόν Πατριαρχικῶν Ἐπιτρόπων ἐν Ἀμμάν, Μαδηβᾶ, Ἱρμπετ καί ἀλλαχοῦ, ἵνα τοιουτοτρόπως ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς πνευματικές καί κοινωνικές ἀνάγκας τοῦ Χριστεπωνύμου εὐλαβοῦς ἡμῶν ποιμνίου, ἀλλά καί νά ἐνισχύσωμεν τό δύσκολον μέν, θεάρεστον δέ ποιμαντικόν ἔργον τῶν ἀγαπητῶν ἡμῖν καί εὐσεβῶν Ἱερέων.

Ἐπὶ δέ τούτοις, κρίνομεν πρέπον, ὅπως ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς Ἡμῶν εὐχαριστίας

εἰς πάντας ὑμᾶς, τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας ὑμῶν τὴν ἱεράν ταύτην ἐκδήλωσιν, ἰδιαίτερος δέ εἰς τὰς τοπικάς πολιτικές, στρατιωτικές καὶ ἀστυνομικάς ἀρχάς, πολλῶ δέ μᾶλλον εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν σεβαστόν καὶ ἀγαπητόν Ἡμῖν Ἀνακτα τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Ἰμπν Χουσεΐν τὸν Β΄, τοῦ ὁποίου ἡ ἡγετική οἰακοστροφία ἀποτελεῖ ἐγγύησιν σταθερότητος καὶ εἰρηνικῆς συνυπάρξεως τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς διαβιούντων ἐθνικο-θρησκευτικῶν κοινοτήτων. Εἶψαν Αὐτοῦ πολλά τὰ ἔτη.

Τέλος, θά ᾔτο παράλειψιν νά μὴν ἐπαινέσωμεν τό ὑπό τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου ἐπιτελεσθέν ποιμαντικόν καὶ κοινωνικόν ἔργον κατὰ τὴν θητείαν αὐτοῦ ὡς Πατριαρχικοῦ Ἡμῶν Ἐπιτρόπου ἐν Ἱερμπετ. Τόσον εἰς τὸν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Ραφαήλ, ὅσον καὶ εἰς τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Πέλλης κ. Φιλούμενον εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν εἰς τὴν νέαν αὐτῶν διακονίαν καὶ ἀποστολήν. Ἀμήν».

καὶ ὁ ἐγκατασταθεὶς Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Ἀρχιμανδρίτης Ραφαήλ ἀντεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως αὐτοῦ ἑλληνιστί:

“Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα.

Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι ἱστορική γιὰ τὴν Βόρειο Ἰορδανία καὶ ὅλοι μας δεχόμαστε τὴν ἐπίσκεψή Σας ὡς μάννα ἐξ οὐρανοῦ καὶ δρόσο τὴν ἐξ Ἀερμῶν. Ἡ ἐπίσκεψή Σας, περιποιεῖ γιὰ ὅλους μας ἰδιαίτερη τιμὴ καὶ εὐλογία.

Ἀξιωθήκαμε σήμερα, νά σᾶς δοῦμε στὸν Ἱερό Ναό τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, προεξάρχοντα τῆς θείας Λειτουργίας, «εὐλογοῦντα καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς» καὶ τώρα μέ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση Σᾶς βλέπουμε στήν κορυφή τῆς Τραπέζης, Ἐσᾶς, τὸν κλείζοντα τὸν Πάνσεπτο Πατριαρχικό θρόνο τῆς πόλεως τοῦ Μεγάλου Βασιλέως, τὸν θρόνο τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Γι’ αὐτό, ἔμπλεοι χαρᾶς καὶ ἱερᾶς συγκινήσεως, ἐπαναλαμβάνουμε τό δαυϊτικὸ «Κύκλω τῆς τραπέζης σου ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε, εὐφραίνου προσάγων ταῦτα τῷ Χριστῷ Ποιμενάρχα». Δεχθεῖτε τίς ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστίες μου.

Εὐχαριστῶ τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς, τοὺς ἱερεῖς καὶ Διακόνους γιὰ τὴν εὐλογητὴ παρουσία τους.

Εὐχαριστῶ τίς Ἀρχές τοῦ τόπου, οἱ ὁποῖοι παρεκάθησαν στό σημερινό γεῦμα πού παρατίθεται πρὸς τιμὴν Σας, ἐκφράζοντες μέ αὐτό τὸν τρόπο τὸν σεβασμὸ τους πρὸς τό παλαίφατο Πατριαρχεῖο τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τό Τίμιο Πρόσωπο τοῦ σεπτοῦ οἰακοστρόφου Του, τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων. Κατὰ τὴν πρόσφατη ἐπίσκεψή μου στά Γραφεῖα τους, Μακαριώτατε, ἔγινα ἀποδέκτης τῶν ἐκδηλώσεων ἐνθουσιασμοῦ καὶ σεβασμοῦ ὅλων, πρὸς τό ταπεινὸ μου πρόσωπο. Καὶ οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές, ἦταν τόσο θερμές πού μοῦ ἔδιναν τὴν αἴσθηση, ὅτι μέ γνώριζαν ἐκ τῶν προτέρων. Αὐτό προκάλεσε μέσα μου αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης ἀπέναντι στήν ἀγάπη τους καὶ μέ καθιστοῦν περισσότερο ὑπεύθυνο στήν ἄσκηση τῶν καθηκόντων μου.

Ἐπίσης, αὐτὴ τὴν εὐλογημένη ἡμέρα εὐχομαι ἐκ βάθους καρδίας στήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας κ. Ἀμπντουλλάχ Ἰμπν Ἀλ Χουσάϊν ὑγεία, καὶ δύναμη στό δύσκολο ἔργο του, στήν εὐλογημένη αὐτὴ χώρα, τὴ χώρα τῆς εἰρήνης, τῆς ἀσφαλείας καὶ ἁρμονικῆς

συννυπάρξεως ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Κατακλείοντας τήν προσλαλιά μου, ὑψώνω ὄμματα ψυχῆς καί καρδίας πρὸς τόν τῶν ἀπάντων θεό καί Δεσπότη καί Κύριο λέγοντας:

«θεοφίλου τοῦ Μακαριωτάτου, θειοτάτου τε καί Παναγιωτάτου, Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ καί πάσης Παλαιστίνης, Συρίας, Ἀραβίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας καί Ἀγίας Σιών, πολλά τά ἔτη».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας